

La variant de la Bisbal, el que no diuen

- Al llarg d'aquests últims dies, he llegit molts articles d'opinió sobre el debat que s'ha generat sobre la variant de la Bisbal. On uns i altres argumenten els aspectes positius i negatius de cada opció. Jo com a possible afectat intentaré deixar de banda l'anomenat efecte Nimby i a partir de criteris objectius prendre-hi part. Tothom s'omple la boca amb els aspectes ambientals dels estudis existents utilitzant-los segons més els convé. Afirmen que l'alternativa sud té un major impacte per la seva proximitat al PEIN, la seva llargada, el major consum de carburant... El que no diuen és que aquests mateixos estudis classifiquen els terrenys per on passa la major part del traçat sud com a sòls no urbanitzables rústecs generals, classificació que es dona al sòl agrícola de segona i tercera categoria, sòls de baixa productivitat i de secà. Fruit d'aquest baix rendiment, els propietaris van decidir explotar-ho com a terres provocant un gran impacte visual i ambiental i transformant el paisatge original de conreus de secà en zones humides d'aiguamolls creades artificialment, que un cop en desús són utilitzades com a abocadors incontrolats. Aquest pot ser un dels motius que provoquen que

ja històricament i de forma natural, el sector sud ha estat el territori d'expansió residencial i on hi trobem els sòls urbanitzables programats i no programats pels futurs creixements. Opció sud que dotaria aquestes zones d'uns enllaços que els permetrien una millor connexió entre la variant i el nucli i delimitaria el creixement urbà respecte de les Gavarres. L'alternativa nord destrueix una plana agrícola molt fèrtil, el pulmó verd més pròxim al nucli (plana del Daró i els boscos de Castell d'Empordà) i genera nous pols de creixement. Jo em pregunto quin sentit té fer els estudis pertinents si tothom pensa «que passi però no pel meu jardí». / JOSEP BASSÓ. Castell d'Empordà (Baix Empordà).